

Deriva României actuale și cauzele ei

Andrei Marga / 17 sep 2018 / 09:56

Descriere foto: poza cu caracter descriptiv

Dezaprobară de către cetățeni a direcției în care merge țara, indicată de sondajele ultimei decade, nu mai surprindevă nimeni. De altfel, se înmulțesc faptele care atestă deriva îngrijorătoare în care s-a ajuns. Iată câteva exemple concrete:

"Un handicap cu care societatea mai are de luptat"

După ce, în 2009, pericolul a fost acela de intrare a țării în incapacitate de plată, s-au aplicat măsuri de "austeritate" nechibzuite de salarii, de pensii, de venituri, de cheltuieli. Aceste măsuri incompetente au produs mai mult pagube și a corectate în 2012. Austeritatea carpatică nu a avut analog în nici o altă țară și nimeni nu a recomandat-o. Ea a creat, confuzionarea valorilor și desfigurarea instituțiilor, un handicap cu care societatea mai are de luptat.

"I-au semnat sfârșitul!"

După ce s-a format pentru a readuce țara la democrație, a o reindustrializa, a o reconecta benefic cu lumea - alianță destrămată tocmai când putea să dea roade. Aventurieri de scurtă respirație și oratori intimidăți, preocupați mai mult de personală decât de starea țării, i-au semnat, printr-o intrigă imatură, sfârșitul.

Continuarea a ceea ce a fost mai rău

În fața gravelor probleme acumulate, în 2014 s-a promis ritos "un nou fel de a face politică" și "punct și de la nepricepere și sărăcie de idei, s-a continuat însă ceea ce a fost mai rău în regimul anterior: lipsa proiectelor de dezvolt instituțiilor de forță pentru a lovi rivalii politici, politica internă de învrăjbire și politica externă umilă.

"Guvernul meu"

Din 2016 s-a încercat articularea unei politici în succesiunea tentativei din 2012. Ori pe ce față se întorc lucrurile, fo liberală rămâne cea care ar putea scoate societatea românească din îndelungata ei criză. Dar, cu obsesia "guvernulu

readucere a instituțiilor în limitele Constituției și orice dezvoltare sunt împiedicate, boicotate, înjumătățite, și continuare la securism. Constatarea că noua Securitate este în spatele manipulărilor și a demonstrațiilor de protest, cu prim miniștri aproximativi și întreține o vastă rețea de dezinformare în exterior, nu se poate infirma.

Protocoloalele secrete

Acum se dezvăluie protocoloalele secrete de "colaborare" ale Înaltei Curți, Parchetelor, serviciilor secrete, ale unor instituții, încheiate între 2008-2016 - acte penibile de instrumentalizare a justiției, culturii și a unei părți din mecanismul democrației. **Protocoloalele au transformat justiția într-o măciucă a celor care i-au fixat șefii, au distrus ultima meritocrație și au aruncat în derizoriu democrația, câtă mai era.** Nici o democrație europeană nu a mers pe primitivă, chiar dacă derapaje sunt în prea multe locuri.

România, mai scindată ca oricând

Ca orice țară, România vrea să-și sărbătorească Centenarul, dar este mai scindată ca oricând și mai ținută pe loc. Primejdia este ca aniversarea să se reducă la festivități de duzină, istorie propagandistică și vorbărie. În condițiile în care președintele și oamenii săi declară oriunde cât de răi sunt concetățenii, țara nu are cum să fie prestigioasă. Politica externă și meteahna internă a confruntării sterile pentru funcții în care nu se știe face ceva, dau rezultatele care se văd.

Decidenți opaci, orice mijloc pentru a distruge

Nu sunt în joc pentru România actuală doar opinii și interpretări ce pot fi socotite subiective. Sunt fapte certe, pe care poate contesta. Bunăoară, după ce, în alte timpuri, evreii și germanii au plecat, acum românii dau emigrația cea mai mare în condiții de pace. Pluralismul și democrația au ridicat națiunile, dar în România actuală valorificarea lor este blocată abuzând carieriști rapaci interesați să oprească dezvoltarea în stația intereselor lor meschine. Redresarea înfripată prin "austeritatea" este pusă și ea în pericol de amatorismul unor decidenți opaci, care recurg la orice mijloc pentru a distruge. Dezbateră publică este redusă la "da sau nu", în vreme ce destui oameni ajung să înghită falsurile evidente servite pe diverse canale.

Cinci cauze

Mulți se întrebă și mă întrebă: de unde vin acestea? În opinia mea, sunt cinci cauze conjugate ale actualei derive.

Rapid, în funcții cheie

Îmi amintesc din capul locului întrebarea pusă în 2010: cum se stabilesc oamenii pentru funcții reprezentative în România nu ar putea da un răspuns coerent, căci nu există nici măcar la modul general criterii clare și împărțite. Lipsind conținutul desemnarea reprezentanților publici rămâne la îndemâna coteriilor, a securismului, a pilelor, a nepotismului și a înțâșării sunt aduși în funcții cheie prea repede, fără experiență și fără merite. Selecția superficială favorizează persoane cărora repede apetitul, deși nu au realizat mai nimic. Ea dă oameni necoțiți, avizi de căpățuială, care, neavând soluții și nu știu să arunce vina pe alții și se dedau la combinații oculte - cum vedem în aceste zile la municipalitatea București, în ridicarea temei funcționării partidelor într-o simplă agitație de parvenire.

"Nici politica nu are cum să fie bună dacă nu respiră în libertate"

Un sistem politic este viu câtă vreme societatea îl alimentează cu teme, cu întrebări și solicitări, cu personal calificat, cu discuții elaborate. Nici politica nu are cum să fie bună dacă nu respiră în libertate. După ce regimul din 2005 nu s-a putut susține rezultate și a trecut la „legitimarea prin dispunerea de instituțiile de forță”, asistăm la intervenția serviciilor secrete în rolul lor constituțional. În 2015, s-a adus un guvern care nu poate fi acuzat că era civil, iar apoi s-au impus încă două aceeași factură. O atât de masivă intervenție a serviciilor secrete, indiferent de motive, este fără analog în alte țări. Ca asemenea intervenție distruge politica unei țări și-i reduce prestațiile.

Discuția despre nivelul pregătirii celor care ajung la decizie nu este nouă. La început, despre Helmut Kohl s-a discutat ales după ce a succedat unui politician strălucit, precum Helmut Schmidt. Despre George W. Bush să nu mai vorbim. Da înțeleg două lucruri: că o asemenea discuție nu se poate tranșa și că cetățeanul nu este interesat în primul rând de a după ce a ajuns la decizii, cât de reglementările pe care le promovează și de deciziile pe care le ia. Și dacă acestea sunt benefice!

Despre nivelul de pregătire...

Firește, cum am dovedit-o în orice împrejurare, țin la absolvenții Universității Babeș-Bolyai pe care am condus-o a decenii. Dar onestitatea mă obligă să spun că un absolvent de Petrol și Gaze de Ploiești nu este sub nivelul unui absolvent de Fizică de Cluj-Napoca sau unul de studii improvizate de Drept sau Științe Politice, ori sub nivelul unui plagiator de la București. În definitiv, poți discuta nivelul de pregătire al altora după ce ți-ai verificat propriul nivel.

Nepregătirea celor ajunși în fruntea țării costă mult. România plătește, deja, de asemenea, costurile operațiunii din 1997-2000 și ale aplicării greșite a „sistemului Bologna”. Iar în anii ce vin, va plăti și mai mult! Spre exemplu, nimeni nu a cerut să se distrugă curriculumul național (1998) pentru care s-au împrumutat sute de milioane de dolari de la Banca Mondială pentru a se reforma învățământul. Nimeni nu a cerut pregătirea de judecători și procurori în

de ziariști în trei ani – ceea ce aproape nici o țară nu face. Pretutindeni pregătirea este altfel gândită.

"Dați-vă jos, să venim noi!"

În mai 2012, când s-a preluat guvernul, în urma moțiunii de cenzură de atunci, mulți am fost uimiți să constatăm mărimea manipulare a presei internaționale și a unor instituții din alte țări cu privire la situația din România. Rețeaua se crease prin plăți deloc oarecare. Acum, este un întreg curent de români care nu au soluții pentru țară, în afară de arhibanala vă jos, să venim noi!", și umplu lumea cu fabulații pentru a dăuna neapărat celor care conduc acasă. Nici măcar creștini fac vorbire la ocazii nu-i mai oprește!

Putem avea opinii neînduplecat critice și, desigur, le avem. Dar nici o țară care se respectă nu are astăzi un asemenea cultivă „politica” defăimării în exterior pentru căpătuială în interior! La noi, se lovesc oameni cu o justiție de valoare la care nici o țară nu-și lasă cetățenii la mâna justiției carpatice!), după care aceștia sunt arătați cu degetul: acela e „infracar”, luând noțiunile în înțelesul dat de justiția din alte țări. Fără a se mai pune întrebarea: cum se ajunge la meleaguri carpatice și cine le dă?

În România, s-a furat și se fură senin, "cât de cât legal", iar corupția mare, mijlocie și mică a crescut voios, chiar luptei contra corupției"! Căci furtul și corupția nu se reduc prin demagogie, falsificări și ilegalități.

Lipsa de criterii fiind generalizată, iar confuzia valorilor aproape în orice loc, mediocrizarea personalului de decizie vine. Este plin în România de azi de „politicieni” fără proiecte, dar combinații exersați, de inși fără idei, dar gata de gudurar cred că „cine dă mai mult!” este o maximă civică și politică! Cum evaluarea este redusă la noi la flatare, este destul să i ieșit din „prestigioșii”, din „excepționalii” care reprezintă acum țara. A ieșit o țară aruncată în crize de aproape orice răspăr la prima ocazie! Să ne amintim fie și numai ultima prezentare a României la Jocurile Olimpice (2016) – cea mai recentă istorie. O readuc în discuție căci rămâne emblematică: inșii sunt grozavi, dar faptele lor sunt mediocre, dacă nu și penibile.

Situația curentelor politice din societatea actuală este grăitoare (detaliat în A. Marga, Identitatea națională și modernitatea, Editura Editura, Brașov, 2018). Social-democrația aspiră la stat de drept democratic, dar prea mulți sunt furați de stilul de viață de lăcomie. Liberalii nu mai apără libertăți, ci cer cătușe pentru rivali și se înflăcărează de tezele anilor treizeci – „strada dreaptă”, „politica drept distincție amic-inamic” etc. – care au distrus odinioară democrația europeană. Iar creștin-democrații nici astăzi să articuleze soluții care să ajungă la destinație.

*intertitlurile aparțin redacției